

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 22 IANUARIE 1976¹

Carmine Antonio Russo
împotriva Azienda di Stato per gli interventi sul mercato agricolo
(AIMA)
(cerere pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, formulată de Pretore di Bovino)

Cauza 60/75

În cauza 60/75

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE de către Pretore di Bovino pentru pronunțarea în litigiul dintre

CARMINE ANTONIO RUSSO

și

AZIENDA DI STATO PER GLI INTERVENTI SUL MERCATO AGRICOLO (AIMA)
(Oficiul național de intervenție pentru piața agricolă),

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea dispozițiilor Regulamentului nr. 120/67 al Consiliului din 13 iunie 1967 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor (JO p. 2269),

CURTEA,

constituită din: R. Lecourt, președinte, R. Monaco și H. Kutscher, președinți de cameră, A.M. Donner, J. Mertens de Wilmars, M. Sørensen și Mackenzie Stuart, judecători,

avocat general: M. G. Reischl

grefier: M. A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

- 1) Întrucât prin Ordonanța din 2 mai 1975 primită la Curte la 7 iulie 1975, Pretore di Bovino a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, diferite întrebări privind interpretarea Regulamentului nr. 120/67 al Consiliului din 13 iunie 1967 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor (JO p. 2269);

întrucât aceste întrebări au fost adresate cu ocazia unei acțiuni în răspundere introduse de un producător italian de grâu dur contra Agenției de stat pentru intervenția pe piața agricolă (AIMA);

întrucât producătorul pretinde că a fost vătămat de activitatea AIMA care constă în achiziționarea de pe piața mondială a unor cantități semnificative de grâu dur pentru a le revinde producătorilor italieni de paste făinoase la prețuri cu mult mai mici decât prețul

¹ Limba de procedură: italiana.

de cumpărare și chiar mai mici decât prețul de intervenție stabilit în temeiul dispozițiilor privind organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor;

- 2) întrucât această măsură luată în cadrul politicii antiinflaționiste a guvernului italian avea ca scop aprovizionarea industriei pastelor făinoase la prețuri care să asigure rentabilitatea producției, în pofida prețurilor maxime impuse produselor finite în stadiile de comerț cu ridicata și cu amănuntul;

întrucât măsura a fost luată într-o perioadă în care prețurile pieței mondiale erau mult mai mari decât prețurile stabilite în temeiul reglementării comunitare și în care toate exporturile de grâu dur, a cărui producție comunitară este deficitară, fuseseră interzise către țările terțe;

întrucât rezultă din dosar, pe de o parte, că prețul de revânzare către industria pastelor făinoase practicat de AIMA era de aproximativ 13 000 de lire pe chintal, adică mai mic decât prețul indicativ de 16 400 de lire și chiar decât prețul de intervenție de 15 000 de lire și, pe de altă parte, rezultă că prețul obținut de reclamantul în acțiunea principală pentru o cantitate de grâu dur vândută în ianuarie 1975 a fost de 17 000 de lire pe chintal;

- 3) întrucât prin primele două întrebări instanța națională dorește să afle, în esență, dacă activitatea unui stat membru constând în achiziționarea de grâu dur de pe piața mondială și în revânzarea acestuia la prețuri mai mici decât prețul de cumpărare și chiar mai mici decât prețul de intervenție este compatibilă cu organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor;

întrucât a treia, a patra și a cincea întrebare se referă la situația individuală a operatorilor în cazul intervenției ilicite a statului în mecanismele de formare a prețului prevăzute de organizarea comună a pieței și la consecințele care trebuie suportate în cazul în care o asemenea intervenție ar avea ca efect încălcarea drepturilor conferite operatorilor de norme comunitare;

- 4) întrucât aceste întrebări au fost adresate ca urmare a intervenției fără caracter obligatoriu a statului pe piața cerealelor, al cărui scop nu era de a influența în mod direct formarea prețurilor pe această piață, ci de a opri creșterea prețurilor la nivelul consumului pentru anumite produse alimentare pe bază de grâu dur;

- 5) întrucât o asemenea intervenție a unui stat membru este compatibilă cu organizarea comună a pieței în sectorul cerealelor numai în măsura în care nu pune în pericol obiectivele sau funcționarea acestei organizări;

întrucât unul dintre obiectivele principale ale organizării este de a asigura producătorilor un preț apropiat de prețul indicativ, acest obiectiv este pus în pericol de faptul că activitatea instituției de stat este de natură să influențeze condițiile pieței și să provoace o tendință de scădere a prețurilor sub acest nivel;

întrucât este necesar, prin urmare, să se concluzioneze că activitatea unui stat membru constând în achiziționarea de grâu dur de pe piața mondială și în revânzarea ulterioară a acestuia pe piața comunitară la un preț mai mic decât prețul indicativ este incompatibilă cu organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor;

- 6) întrucât această situație nu implică totuși faptul că un anumit producător poate pretinde că a suferit un prejudiciu pentru că și-a vândut produsele la un preț mai mare decât prețul indicativ, obținând astfel avantajele pe care regulamentul urmărește să le asigure;

întrucât, într-adevăr, producătorul persoană fizică poate pretinde, în temeiul reglementării comunitare, să nu îi fie impuse obstacole în obținerea unui preț apropiat de prețul indicativ și, în orice caz, nu mai mic decât prețul de intervenție;

întrucât Regulamentul nr. 120/67 urmărește în special să protejeze dezvoltarea producției agricole comunitare de variațiile prețurilor mondiale și, prin aceasta, să asigure un nivel de trai echitabil populației agricole și să stabilizeze piețele prin intermediul taxelor și rambursărilor comunitare, care protejează funcționarea pieței agricole comune împotriva riscurilor pieței mondiale;

- 7) întrucât acest regulament nu urmărește, prin urmare, să garanteze celor interesați dreptul de a profita de împrejurări aleatorii atunci când nivelul prețurilor mondiale depășește nivelul considerat aplicabil pentru realizarea obiectivelor organizării comune;

întrucât agricultorul persoană fizică nu poate pretinde, prin urmare, că a suferit un prejudiciu în temeiul dreptului comunitar în cazul în care prețul pe care l-a obținut în mod efectiv pe piață este mai mare decât prețul indicativ;

- 8) întrucât este de competența instanței naționale să constate, luând în considerare împrejurările fiecărui caz, dacă un asemenea prejudiciu a fost cauzat producătorului persoană fizică;

- 9) întrucât, în cazul în care un asemenea prejudiciu ar fi cauzat de o încălcare a dreptului comunitar, statul are obligația de a răspunde față de persoana vătămată pentru consecințele produse în cadrul dispozițiilor dreptului național referitoare la răspunderea statului;

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 10) Întrucât cheltuielile efectuate de guvernul italian și de Comisie, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări;

întrucât procedura are, în raport cu părțile în acțiunea principală, un caracter incidental față de procedura din fața instanței naționale, este de competența acestei instanțe să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată;

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebările care i-au fost adresate de Pretore di Bovino prin Ordonanța din 2 mai 1975, hotărăște:

Dispozițiile Regulamentului nr. 120/67 din 13 iunie 1967 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cerealelor trebuie să fie interpretate în următorul sens:

- (a) **activitatea unui stat membru constând în achiziționarea de grâu dur de pe piața mondială și în revânzarea ulterioară a acestuia pe piața comunitară la**

un preț mai mic decât prețul indicativ este incompatibilă cu organizarea comună a piețelor;

- (b) producătorul persoană fizică poate pretinde, în temeiul reglementării comunitare, să nu îi fie impuse obstacole în obținerea unui preț apropiat de prețul indicativ și, în orice caz, nu mai mic decât prețul de intervenție;**
- (c) în cazul în care s-ar cauza un prejudiciu producătorului persoană fizică prin intervenția statului membru cu încălcarea dreptului comunitar, statul are obligația de a răspunde față de persoana vătămată pentru consecințele produse în cadrul dispozițiilor dreptului național referitoare la răspunderea statului.**

Lecourt	Monaco	Kutscher	
Donner	Mertens de Wilmars	Sørensen	Mackenzie Stuart

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 22 ianuarie 1976.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt